

Ændringsforslag nr. 9 og 11 betragtedes derefter som bortfaldet.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om valutaforhold m.v.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 3/4 84. Første behandling 27/4 84. Betænkning 3/5 84).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Arne Lund (KF):

Som forslaget til ændring af valutaloven forelå ved første behandling i den oprindelige skikkelse, indeholdt det som et væsentligt punkt, at folketingets valutaudvalg skulle høres på forhånd af industriministeren, når der skulle udstedes forskrifter i henhold til valutaloven. Det vendte regeringspartierne sig imod af principielle grunde.

Som forslaget nu foreligger med ændringsforslag stillet af S, SF og det radikale venstre, er dette punkt vedrørende obligatorisk høring af folketingets valutaudvalg fjernet. Tilbage er, at skatte- og afgiftsministeren skal inddrages i den kreds af ministre, som indu-

striministeren skal rådføre sig med ved udstedelse af forskrifter i henhold til valutaloven.

Det kan regeringspartierne tilslutte sig, og jeg kan derfor på regeringspartiernes vegne oplyse, at vi kan stemme for lovforslaget i den foreliggende ændrede skikkelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Medicintilskud).

(Fremsat 2/5 84. Første behandling 7/5 84. Betænkning 15/5 84).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Taanquist (S):

Udvalgsbehandlingen af dette lovforslag har tydeligt vist, hvad det var, indenrigsministeren ville opnå, da hun den 22. april 1984 udsendte sin bekendtgørelse om, at der ikke

[Taanquist]

længere skulle ydes sygesikringstilskud til håndkøbsmedicin, selv når den blev ordineret af en læge.

Ministeren ville opnå en besparelse på 60 mill. kr., hvoraf de 40 mill. kr. ville ramme pensionister og kronisk syge, og hvoraf de resterende 20 mill. kr. sandsynligvis aldrig ville vise sig, for dem var der taget forskud på.

Der er grund til at påpege, at der ikke alene er tale om en besparelse, der rammer pensionister eller kronisk syge, men den rammer dem oven i købet på et tidspunkt, hvor de er specielt dårligt stillet, nemlig på et tidspunkt, hvor de på grund af sygdom eller aldersbetingede lidelser har brug for medicinen. En sådan besparelse kan socialdemokratiet ikke medvirke til.

Folketingets flertal har pålagt ministeren at ændre bekendtgørelsen, så pensionister og kronisk syge holdes skadesløse.

Så vidt jeg kan se af førstebehandlingen, mener folketingets flertal ikke, at ministeren har løst denne opgave, ikke mindst fordi forslaget ikke har fået tilbagevirkende kraft. Lovforslaget har i øvrigt fået en udformning, der næsten gør det umuligt at give det tilbagevirkende kraft.

Vi har alligevel været med til at stille et ændringsforslag, der giver lovforslaget tilbagevirkende kraft. Man kunne forvente, at der var et flertal for dette ændringsforslag, når man læser førstebehandlingen af lovforslaget, men det er der åbenbart alligevel ikke. Vi ender så med en lov, der er temmelig uadministrerbar, og som dårligt nok lever op til dagsordenens tekst.

Vi har både under forespørgselsdebatten, under førstebehandlingen af dette lovforslag og under udvalgsbehandlingen fortalt ministeren, at det, vi ønsker, er, at bekendtgørelsen af 22. marts 1984 trækkes tilbage. Det vil være den eneste rimelige reaktion på folketingsflertallets pålæg.

Skulle det være ønskeligt at ændre på tilskuddet til nogle mennesker, der strengt taget ikke har behov for tilskud, har vi anvist vejen. Enten kunne ministeren eller sundhedsstyrelsen henstille til lægerne, at de ændrer deres praksis med hensyn til at udstede recepter, eller man kunne have overladt til overenskomsparterne at finde frem til en løsning. Indenrigsministeren har jo tidligere vist, at det er en farbar vej.

Agerschou (SF):

Da indenrigsministeren stadig væk ikke har forstået det dagsordensforslag, der blev vedtaget den 12. april 1984, vil jeg gentage det for ministeren nok en gang.

Der stod:

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at kronisk syge og pensionister holdes skadesløse ved køb af de præparater, der er omhandlet i indenrigsministerens bekendtgørelse i Statstidende den 22. marts 1984, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Den dagsorden er ikke opfyldt med det forslag, ministeren har fremsat. Hvis dagsordenen skal opfyldes, er der ingen tvivl om, at det ændringsforslag, som socialdemokratiet og SF har stillet, skal vedtages. I modsat fald kan de to grupper, der er omtalt i dagsordenen fra den 12. april 1984, ikke holdes skadesløse. Der vil nemlig være gået godt 2 måneder, hvor de selv har skullet betale deres medicinudgifter, og det betyder i flere tilfælde, som vi har kendskab til, ekstraudgifter for de pågældende på op mod 500 kr. Det er altså en ekstraudgift, de pådrager sig, blot fordi de er syge og har brug for medicin.

Vi vil derfor meget indtrængende opfordre de radikale til at stå fast på den holdning, de havde dels ved forespørgselsdebatten, dels ved førstebehandlingen af dette forslag, og så stemme for ændringsforslaget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Som jeg sagde ved første behandling, er det beklageligt, at der er opstået et tomrum siden udstedelsen af den omtalte bekendtgørelse, men vi må jo gå ud fra, at socialforvaltningerne i kommunerne klarer sagerne for dem, der virkelig er kommet i klemme i denne forbindelse.

Derudover har det radikale venstre fundet, at det væsentligste har været at få en afslutning i stedet for at lade borgerne vente yderligere på en afgørelse i sagen, og derfor vil vi stemme mod ændringsforslaget, men naturligvis for lovforslaget.

Lenger (VS):

VS vil stemme for ændringsforslaget fra SF og socialdemokratiet. Under forslagets første behandling var det jo også meget vigtigt for det radikale venstre. Den radikale ordfører lagde på det tidspunkt stor vægt på,

[Lenger]

at lovforslaget fik virkning fra den 23. marts i år og ikke først fra vedtagelsen, og derfor burde der være et flertal for dette ændringsforslag, hvis ikke de radikale havde været så radikale, men de radikale er nu engang radikale. Man kunne godt ønske sig nogle gange, at man var en flue på væggen, når den daglige kasten plæt og krone foregår om, hvad det radikale venstre skal mene ved afstemningerne her i salen.

Vi har bemærket, at indenrigsministeren over for kommunaludvalget har bebudet, at hun ikke i praksis vil følge ændringsforslaget, selv om det bliver vedtaget, for recepterne er jo ikke forsynet med de nødvendige påtegninger, og det kan de ikke blive med tilbagevirkende kraft.

Vi synes efterhånden, at dette nærmer sig direkte obstruktion fra indenrigsministerens side, men det er naturligvis klart, at hvis der er et flertal i folketinget, der ønsker virkning fra den 23. marts, så må indenrigsministeren også sikre, at praksis bliver virkning fra 23. marts uden at bruge alle de smuthuller, som hun nu kan finde frem, og som hun oven i købet har indbygget i selve lovteksten.

Vi skal ærligt erkende, at det i praksis vil være vanskeligt at give dette lovforslag tilbagevirkende kraft, men det skyldes jo ene og alene, at indenrigsministeren stædigt har undgået at tage den eneste rimelige og administrerbare konsekvens af folketingets dagsorden af 12. april, hvor de nye regler blev klart underkendt.

Nu står vi så tilbage med en bureaukratisk størrelse af en lov, der nærmer sig det komiske, og den vil give en masse bøvvl og bureaukrati med eller uden vedtagelse af dette ændringsforslag, og det, der kommer ud af det, hvis det radikale venstre fastholder det, som de nu siger, nemlig det modsatte af, hvad de sagde ved første behandling, er, at lovforslaget lige præcis ikke gør det, som dagsordenen pålagde ministeren, nemlig holder kronisk syge og pensionister skadesløse. De vil komme til at betale i det mindste for deres forbrug fra den 23. marts 1984 og frem til vedtagelsen, fordi selv en vedtagelse af ændringsforslaget ikke vil bringe situationen å jour.

Det synes vi er meget betænkeligt, og vi er meget utilfredse med, at ministeren har forsøgt alle disse krumspring. Vi er også utilfredse med, at ministeren oven i købet bebud-

der, at hun vil fortsætte med krumspringene ved at smyge sig uden om at følge et eventuelt ændringsforslag herfra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 63 stemte for, 75 imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om udbygning af rigshospitalet m.v. (Overflytning af Finseninstitutets funktioner til rigshospitalets Blegdamsvejområde og Københavns amtskommunes sygehus i Herlev).

(Fremsat 4/4 84. Første behandling 12/4 84. Betænkning 14/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dagmar Mørk Jensen (RV):